

พฤติกรรมและอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง Behavior and Identity of Flirting of Students a University

เดโช แชน้ำแก้ว (Daycho Khaenamkhaew)

เชษฐา มุทะหมัด (Chettha Muhamad)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University

หทัยชนก คะตะสมบุรณ์ (Hathaichanok Katasomboon)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

เบญญาภา อัจฉฤกษ์ (Benyapa Atcharoek)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Nakhon Ratchasima Campus

สัญญา สดประเสริฐ (Sanya Sodphasert)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี นครปฐม

Mahachulalongkomrajavidyalaya University Buddhist monks, Panya Sri Dvaravati, Nakhon Pathom

ลดาวัลย์ จันทวงศ์ (Ladawan Jantawong)

มหาวิทยาลัยราชวมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตใส่ใหญ่ นครศรีธรรมราช

Rajamangala University of Technology Srivijaya Nakhon Si Thammarat

Received: November 14, 2020, Revised: March 8, 2021, Accepted: April 23, 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษา (1) พฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษา (2) อัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษา โดยวิธีการศึกษาแบบผสมวิธี เชิงปริมาณทำการวิจัยโดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษา จำนวน 26 คน ใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพทำการสัมภาษณ์และบันทึกการสังเกตกับนักศึกษา ผู้ปกครอง และอาจารย์ จำนวน 10 คน เลือกแบบเจาะจง และนำข้อค้นพบมาพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า (1) พฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษา โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.31) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความห้วนไหวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.30) รองลงมา คือ ด้านการบอกรักอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.38) ด้านการจีบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.31) ด้านอัยาศัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 1.47) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความโสดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 1.31) (2) อัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษา ได้แก่ เมื่อพบเจอคนหน้าตาดีจะบอกว่าตนเองโสด และจีบโดยทันที ดูแลเอาใจใส่เพื่อให้มีความรู้สึกพิเศษในลักษณะ “ทุ่มเท” ทำให้รู้สึกตกหลุมรักจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กันในลักษณะ “ทิ่มแทง” หรือความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก และเมื่อได้เสพสุขทางเพศแล้ว หากตั้งท้องก็จะไม่รับผิดชอบ และเลิกรักกันเพื่อ “ทอดทิ้ง” และหาคนใหม่มาแทนที่คนเก่า บ่งชี้ถึงข้อ

ค้นพบ “ทุ่มเท ทิมแทง (ทำแท้ง) และทอดทิ้ง” ซึ่งเป็นค่านิยมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และก่อให้เกิดเป็นปัญหาทางสังคมในอนาคต

คำสำคัญ: พฤติกรรม, อัตลักษณ์, ความเจ้าชู้, นักศึกษา

Abstract

This article aims to study: (1) Behavior of Flirting of Students. (2) Identity of Flirting of Students. The research was conducted by mixed methods; Questionnaires were used to collect data from 26 Student. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. Furthermore, qualitative information from interviews and observation record with 10 key purposing informants; Students, Parents and Teachers. The data were analyzed using descriptive analysis. The findings revealed as follows: (1) Behavior of Flirting of Students: the sensitive, the single, the declaration of love, The Good-natured, and the crimping side in all aspects with moderate level (\bar{X} = 3.18, S.D. = 1.31). The aspect with the highest mean was the sensitive with moderate level (\bar{X} = 3.41, S.D. = 1.30), next is the declaration of love with moderate level (\bar{X} = 3.40, S.D. = 1.38), the crimping side with moderate level (\bar{X} = 3.19, S.D. = 1.31), the Good-natured with moderate level (\bar{X} = 3.14, S.D. = 1.47), and the single with moderate level (\bar{X} = 3.01, S.D. = 1.31). (2) Identity of Flirting of Students: they are met good looking people, they will say they are single and flirt immediately, they are cared for to have a special feeling to “dedicated”, to makes you feel like you fall in love, until having to “Make Love” to modify the relationship between lovers. After sexually and if pregnant, it is not responsible. And break up and find new ones to replace the old ones to “Abandonment.” Indicate the findings in the form of “Dedicated, Make Love (Abortion), and Abandonment.” These are valued that arise today, and create a social problem in the future.

Keywords: Behavior, Identity, Flirting, Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์ต้องการมีสังคม มีเพื่อน และมีความรัก เพื่อให้ชีวิตไม่รู้สึกโดดเดี่ยว ต้องการเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน คนซึ่งเหงาเข้าข่ายเป็นโรคขาดรัก ซึ่งเหงาตลอดเวลา และแสดงอาการรัก และหึงหวงรุนแรง บางครั้งแสดงออกมาในลักษณะ “ความเจ้าชู้” เพื่อให้ตนเองดูเด่น หรือเรียกร้องความสนใจ สำหรับความเจ้าชู้สามารถระบุได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 หยุดเจ้าชู้เมื่อมีคู่แล้ว คนลักษณะนี้จะหยุดมองคนอื่นไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพราะจิตสำนักบอกว่าตนเองมีคู่แล้ว ความรู้สึกขาดความรัก หรือเรียกร้องความสนใจจะหายไป และความเจ้าชู้ที่เคยมีจะถูกเก็บเงียบไป ในขณะที่ลักษณะที่ 2 เจ้าชู้อย่างต่อเนื่อง คนลักษณะนี้ถึงแม้มีคู่ครองแล้วก็ยังไม่หยุดความเจ้าชู้ ซึ่งหากใครที่มีคู่ครองแบบนี้

ต้องทำให้เข้มแข็ง อาจถึงขั้นการบำบัดทางจิตสังคมด้วยการปรับความคิด และพฤติกรรม (สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2559; JR-BizHook, 2562)

ในขณะที่ความเจ้าชู้จะมีพฤติกรรมเกี่ยวกับความหวั่นไหวกับสิ่งสวยงาม หรือตกตะลึงไปกับความงดงาม และจะต้องเร่งรีบตามไปทำความรู้จักทันที บอกว่าตนเองโสดเสมอ แม้มีคนรักอยู่แล้วก็ตาม ชอบบอกรักเป็นกิจวัตรประจำตัวจนติดปาก เป็นคำที่สามารถพูดได้ง่าย ๆ ทุกที่ทุกเวลากับทุกคนที่ถูกใจ และแสดงอหิยาศัยดีในลักษณะคารมเป็นต่อรูปหล่อเป็นรอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีวาทศิลป์ และเป็นคนชอบสังสรรค์ตามงานปาร์ตี้ต่าง ๆ (วรวิทย์ เต็มวุฒิการ, 2556) กลายเป็นอัตลักษณ์เจ้าชู้ในลักษณะการเอาใจใส่ ดูแลอย่างดี และมีความรู้สึกพิเศษ มีโอกาสพลัดปลั่งเปลื้องเนื้อเปลื้องตัว จนถึงขั้นการตีตัวออกห่าง เกิดเป็นปมปัญหาต่าง ๆ ตามมา (ภาชิต สุขวรรณดี, 2553)

ประกอบกับในปัจจุบันสังคมของประเทศก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วทำให้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกได้ครอบงำวิถีชีวิตของวัยรุ่นจำนวนมากไม่น้อย ส่งผลกระทบที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้ ออกนอกกรอบดั้งเดิมมากขึ้นทุกที ทำให้อิทธิพลของวัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม และเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา (ท่อมเท ทิมแทง ทำแท้ง ทอดทิ้ง, 2556) หรือแม้กระทั่งในกลุ่ม “นักศึกษา” ที่มีปรากฏการณ์ที่หมิ่นเหม่ต่อการล่มสลายทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติน่าเป็นห่วงมาก เพราะเป็นช่องทางของความล่มสลายทางวัฒนธรรม และจารีตประเพณีภายใต้คำว่า “ความเจ้าชู้” แต่ความเจ้าชู้กลับถูกมองว่าเป็นการ “บริหารเสน่ห์” อย่างไม่รู้สึกลึกซึ้ง เพียงเพราะมีการเอาใจใส่เราและดูแลอย่างดี ให้ความรักในหมู่วัยรุ่นที่เป็นมากกว่าเพื่อน มีความรู้สึกพิเศษ ผูกพันกัน คิดถึงกัน มีหลายคำจำกัดความของสถานะ และเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตามยุคสมัยตามกาลเวลา แต่บางครั้งกลับเป็นการกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีโอกาสพลัดปลั่งเปลื้องเนื้อเปลื้องตัว มีเพศสัมพันธ์ลับคู่อหรือแลกเปลี่ยนคู่นอน หรือการตั้งท้อง โดยคาดไม่ถึงอาจก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงได้ หรือท้องขึ้นมาก็ต้องทำแท้ง นำไปสู่การตีตัวออกห่าง เกิดเป็นปมปัญหาต่าง ๆ ตามมา สังคมก็จะไร้ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่ดีงามของสังคมก็จะถูกล่วงละเมิด (ภาชิต สุขวรรณดี, 2553) เพราะการหลอกล่อเพศตรงข้าม แต่การปฏิบัตินั้นอาจเป็นอันตรายต่อร่างกาย และจิตใจของเพศตรงข้าม ทำให้เสียสมาธิจากอาชีพ เสียมิตรภาพ และมีปัญหาความสัมพันธ์ระยะยาว (Waldman, 2007) สำหรับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ และวรวิวัฒน์ เทียนศรี (2560) พบว่า ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.47) งานวิจัยของพัชลินจ์ จินนุณ (2561) พบว่า ลักษณะหญิงชายที่ไม่พึงประสงค์ คือ เจ้าชู้ ปากหวาน เทียวผู้หญิง นอกใจ หลอกลวง และการรับคตินิยมทางสังคม โดยลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ส่วนใหญ่พบในสังคมไทยด้วย งานวิจัยของภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ (2559) พบว่า ทักษะของชาวไทยพวนในวรรณกรรมนิทานมีนิสัยเจ้าชู้ชอบวางตัวเป็นนายคนและมีนิสัยเจ้าชู้ งานวิจัยของอรรธยา สุวรรณระดา (2562) พบว่า หม่อมเจ้าชู้ที่หลอกลวงและทอดทิ้งภรรยาที่เพิ่งแต่งงานกันมีภาพลักษณ์ที่ดูสยดสยองน่ากลัวเพื่อให้ผู้คนรู้สึกเกรงกลัวในกฎแห่งกรรม งานวิจัยของพัชนี สมกำลัง, วิสัย คตะตา และนุชรัตน์ มังคละศิริ (2558) พบว่า โน้ตสนธิ์เรื่องสามไม้ได้แก่ สามไม้เจ้าชู้หลายรักสามไม้ที่ลุ่มหลงในเพศรส และงานวิจัยของภุชงค์ คำนันท์ (2563) พบว่า สื่อความหมายถึง ผู้มีฤทธิ์อำนาจมาก นิสัยเกรง ที่ดุดัน แข็งกร้าว และเจ้าชู้

จากความสำคัญข้างต้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมและอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง” ภายใต้คำถามการวิจัยว่า พฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเกี่ยวกับ

ด้านความหวั่นไหว ด้านความโสด ด้านการบอกรัก ด้านอัยยาศัยดี และด้านการจีบ อยู่ในระดับใด และอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเกี่ยวกับด้านการเอาใจใส่และดูแลอย่างดี ด้านการกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ และด้านการตีตัวออกห่าง เป็นอย่างไร ทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยตั้งต้น หรืองานวิจัยแรก ๆ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ทำให้เกิดความเข้าใจและรู้เท่าทันปัญหาที่เกิดขึ้นท่ามกลางสถานการณ์ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
2. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความเจ้าชู้

ความเจ้าชู้ เนื่องจากมีฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) ซึ่งฮอร์โมนตัวนี้ คือ ฮอร์โมนสำคัญที่แสดงถึงความเจ้าชู้ เป็นตัวควบคุมอารมณ์ทางเพศ ที่ทำให้มีแรงขับทางเพศ การที่จะตอบสนองความต้องการทางเพศของตัวเองได้ จึงมี 2 วิธี คือ ทางตรง โดยการมี Sex กับทางอ้อม คือ การแต่งกายให้ดูดี หรือมีการฉีดยาเพื่อดึงดูดฝ่ายตรงข้าม จึงไม่แปลกที่จะมองว่าบุคคลที่ดูดีมีเสน่ห์เจ้าชู้ หรือแม้กระทั่งการสังเกตดูสัตว์จะเห็นว่าตัวผู้มักจะสวยกว่าตัวเมียก็เพื่อดึงดูดเพศตรงข้าม อีกทั้งแล้วถ้าสังเกตอีกชนิดก็จะเห็นอีกว่าหากชอบ หรือถูกใจเพศตรงข้ามจะเป็นฝ่ายริเริ่มในการคบหา หรือกระตุ้นความต้องการทางเพศ ยิ่งถ้าฮอร์โมน Testosterone ถูกกระตุ้นมาก ก็จะทำให้ผลลัพท์อะไรลงไปโดยไม่มีสติ และถ้าพ่อของเขามีความเจ้าชู้ในตัว ลูกจะได้รับ DNA นี้ติดมาด้วย (Short Recap, 2562) แต่บางครั้งการขาดเชื่อมต่อกับตัวอย่างจากพ่อแม่อาจทำให้ไม่มั่นใจในการยอมรับได้ และนำไปสู่หลอกล่อเพศตรงข้ามหรือกลายเป็นวิธีการชดเชยในลักษณะความเจ้าชู้แทน เข้าใจความรู้สึก รู้สึกทั้งปลื้ม และดีใจ แต่การปฏิบัตินั้นอาจเป็นอันตรายต่อร่างกาย และจิตใจของเพศตรงข้าม ทำให้เสียสมาธิจากอาชีพ และมิตรภาพ นอกจากนี้คนเจ้าชู้มักถูกต่อต้าน และมีปัญหาความสัมพันธ์ระยะยาว (Waldman, 2007)

อีกทั้งเพราะมนุษย์ต้องการมีสังคม มีเพื่อน มีความรัก เพื่อให้ชีวิตไม่รู้สึกเหงาหรือโดดเดี่ยว ซึ่งในปัจจุบันจิตแพทย์ระบุว่า คนขี้เหงาเข้าข่ายเป็นโรคขาดรัก ซึ่งจะมักขี้เหงาตลอดเวลา เรียกร้องความสนใจและแสดงอาการรักและหึงหวงรุนแรง แต่เป็นโรคที่สามารถรักษาให้หายได้ (กรมสุขภาพจิต สถาบันราชานุกูล, 2559) สำหรับความเจ้าชู้สามารถระบุได้ 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 หยัดเจ้าชู้เมื่อมีคู่ครองแล้ว คนลักษณะนี้ จะหยุดมองคนอื่น เพราะจิตสำนึกที่บอกว่าตนเองว่ามีคู่ครองแล้ว ทำให้ความรู้สึกขาดความรักจะหายไป ลักษณะที่ 2 เจ้าชู้อย่างต่อเนื่อง คนลักษณะนี้ถึงแม้มีคู่ครองแล้วก็ยังไม่หยุดความเจ้าชู้ยังคงบริหารเสน่ห์ และความเจ้าชู้อย่างไม่รู้สึกผิด

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความเจ้าชู้

ความเจ้าชู้ที่หลายคนคงคิดว่าการเหมารวมเช่นนี้ไม่ถูกต้อง เพราะจะมากจะน้อยย่อมมีผู้ชายที่รักเดียวใจเดียว (เหลือ) อยู่บ้าง จากนั้นก็เกิดคำถามตามมาว่า แล้วจะรู้ได้อย่างไรว่าแบบไหนจึงเข้าข่าย "คนเจ้าชู้" จึงได้สรุปพฤติกรรมที่สามารถชี้ชัดลงไปได้ ดังนี้ (วรวิทย์ เต็มวุฒิมิการ, 2556)

2.2.1 ด้านความหวั่นไหว เพราะโลกนี้เต็มไปด้วยสิ่งสวยงาม ดังนั้นจึงห้ามใจได้ยากที่จะไม่ให้อ่อนไหวหรือตกตะลึงพริ้งพริ้วไปกับความงดงามเหล่านั้น และจะต้องเร่งรีบตามไปทำความรู้จักทันที

2.2.2 ด้านความโสด มักจะบอกว่าตนเองโสด (แต่ไม่โสด) เสมอ บรรดาคนสวยคนหล่อย่อมมีคน มารุมจีบเป็นธรรมดา หมายถึงการแข่งขันย่อมสูงตามไปด้วย หากแม้มีคนรักอยู่แล้วแต่ยังไม่วายอยากลงสนามแข่งเพื่อเพิ่มสีสันให้กับชีวิต หรือการบอกกับคนใหม่ว่า "โสดครับ โสดค่ะ" จึงเป็นทางออกแสนง่ายที่นำมาใช้เสมอ

2.2.3 ด้านการบอกรัก เป็นกิจวัตรประจำตัว นอกจากจะใจง่ายแล้ว ยังบอกรักจนติดปาก สำหรับหนุ่มประเภทนี้ คำว่า "รัก" เป็นคำที่สามารถพูดได้ง่าย ๆ ทุกที่ ทุกเวลา กับทุกคนที่ถูกใจ

2.2.4 ด้านอหิยาศัยดี ดังคำกล่าวที่ว่า "การเป็นต่อรูปหล่อเป็นรอง" คนประเภทนี้ ร้อยทั้งร้อยมักมีมนุษยสัมพันธ์ดี มีวาทีศิลป์ จนทำให้เคลิ้มได้ไม่ยาก เป็นคนชอบบงการจึงมักพบตัวได้ตามงานปาร์ตี้ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังชอบแสดงความเป็นสุภาพบุรุษเสมอ

2.2.5 ด้านการจีบ เพราะการจีบได้ คือ กำไรชีวิต คนเจ้าชู้นั้นมีคติประจำใจว่า การมีมารักเป็นเอกลักษณ์คนมีเสน่ห์ ทำให้การจีบ หรือคบครั้งละหลาย ๆ คน ยังสร้างความมั่นใจ และภูมิใจให้กับตัวเองได้อีกด้วย สำหรับคนประเภทนี้การลงทุนที่มีแต่ได้กับได้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์และความเจ้าชู้

ปัจจุบันสังคมของประเทศก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ข้อมูลข่าวสารของโลกสมัยใหม่แพร่กระจายสู่สังคมต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วทำให้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกได้ครอบงำวิถีชีวิตของวัยรุ่นไทยจำนวนไม่น้อย สังคมของวัยรุ่นไทยกลายเป็นสังคมบริโภคนิยมที่แทบจะไม่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต แต่ในสภาพสังคมไทยปัจจุบันมีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันนี้ ออกนอกกรอบดั้งเดิมมากขึ้น ทุกที่ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาซึ่งสาเหตุ และผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ห่มเท ทิมแทง ทำแท้ง ทอดทิ้ง, 2556) ปรากฏการณ์ที่หมิ่นเหม่ต่อการล่มสลายทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ พัฒนาการของมนุษยชาติที่มีความเป็นมาอันยาวนานด้วยการพยายามเปลี่ยนแปลงตัวเองจากสัตว์ชั้นต่ำมาเป็นสัตว์ชั้นสูง จะมาล่มสลาย หรือถึงทางตัน โดยเฉพาะกลุ่มประชากรที่มีการศึกษาน่าเป็นห่วงมาก เพราะเป็นช่องทางของความล่มสลายทางวัฒนธรรม และจารีตประเพณี คำว่า "กิ๊ก" และหากคำนิยมเกี่ยวกับความเจ้าชู้เปิดกว้างจะเกิดอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ ดังนี้ (ภาชิต สุวรรณดี, 2553)

2.3.1 การเอาใจใส่เราและดูแลอย่างดี ให้ความรักในหมู่วัยรุ่นที่เป็นมากกว่าเพื่อน มีความรู้สึกพิเศษผูกพันกัน คิดถึงกัน มีหลายคำจำกัดความของสถานะ และเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ตามยุคสมัยตามกาลเวลา

2.3.2 การกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีโอกาสพลาดพลั้งเปลี่ยนเนื้อเปลื้องตัว มีเพศสัมพันธ์สลับคู่ หรือแลกเปลี่ยนคู่นอน หรือการตั้งท้อง โดยคาดไม่ถึงอาจก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงได้ หรือท้องขึ้นมาก็ต้องทำแท้ง

2.3.3 การตีตัวออกห่าง เกิดเป็นปมปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น การตบตี ทะเลาะเบาะแว้ง หึงหวงอาฆาต สังคมก็จะไร้ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่ติงามของสังคมก็จะถูกล่วงละเมิด

ในขณะที่ศูนย์วิจัยปัญหาสังคม (Social Issues Research Centre, n.d.) พบว่า อัตลักษณ์ความเจ้าชู้เป็นมากกว่าความสนุกสนาน เป็นลักษณะที่เป็นสากลและจำเป็นในการปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ การวิจัยทางมานุษยวิทยาแสดงให้เห็นว่าความเจ้าชู้สามารถพบได้ในบางรูปแบบในทุกวัฒนธรรมและสังคมทั่วโลก เนื่องจากความเจ้าชู้เป็น

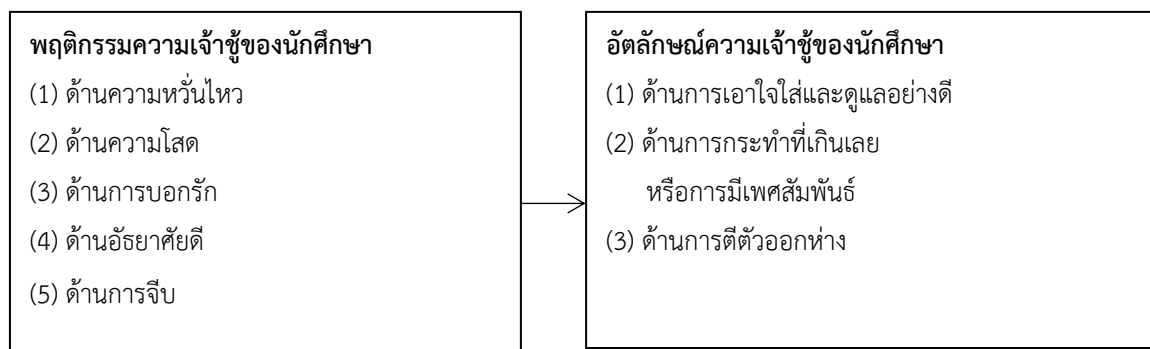
สัญชาตญาณพื้นฐานส่วนหนึ่งของธรรมชาติของมนุษย์ในการเริ่มติดต่อ แสดงความสนใจในเพศตรงข้าม และการสืบพันธุ์ ซึ่งสอดคล้องกับอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของเว็บไซต์จิตวิทยาวันนี้ (Psychology Today, 2021) พบว่า อัตลักษณ์แห่งความเจ้าชู้ฝังรากลึกในธรรมชาติของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนมาพร้อมกับภาษาหรือกริยาอาการแห่งการเกี้ยวพาราสี ตั้งแต่วิธีการชำเลืองมองไปจนถึงการเคลือบไหว อัตลักษณ์ความเจ้าชู้ ต้องใช้ทักษะหลายอย่าง เช่น สติปัญญา ภาษากาย ความคิดสร้างสรรค์ และการเอาใจใส่ที่ดีที่สุด

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยของกิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ และวรวัดณ์ เทียนศรี (2560) พบว่า ความเจ้าชู้ของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความหวั่นไหวทันทีที่เห็นสาวสวย (ค่าเฉลี่ย = 3.95) และมีความคิดเห็นว่าการจีบสาวได้คือกำไรชีวิต (ค่าเฉลี่ย = 3.57) อยู่ในระดับมาก ในขณะที่มีอัยยาศัยดีจนคุณชายต้องเรียกพี่ (ค่าเฉลี่ย = 3.42), โสด (แต่ไม่โสด) เสมอ (ค่าเฉลี่ย = 3.24) และบอกรักเป็นกิจวัตรประจำตัว (ค่าเฉลี่ย = 3.17) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนงานวิจัยของพัชลินจ์ จินนุ่น (2561) พบว่า ลักษณะหญิงชายที่ไม่พึงประสงค์ คือ เจ้าชู้ ปากหวาน เทียบผู้หญิง นอกใจ หลอกลวง และการรับคตินิยมทางสังคม ในขณะที่งานวิจัยของพระอธิการสนอง ปภสฺสโร, พระมหาดาวสยาม วชิรปัญญา และสุวิน ทอ้งปั้น (2558) พบว่า ชายไทยนั้นสะดวกสบายขาดความรับผิดชอบ ต้มเหล้า เล่นการพนัน และเจ้าชู้

สำหรับงานวิจัยของภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ (2559) พบว่า ทักษะของชาวไทยที่ปรากฏในวรรณกรรมนิทานทำให้เห็นได้ว่ามีลักษณะนิสัยชอบวางตัวเป็นนายคน คิดว่าตนเองเก่ง ยิ่งใหญ่ และมีนิสัยเจ้าชู้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของอรรธยา สุวรรณระดา (2562) พบว่า หนุ่มเจ้าชู้ที่ชอบหลอกลวง ทอดทิ้งภรรยาที่เพิ่งแต่งงานกัน มีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีสืบเนื่องมาจากความเจ้าชู้ของผู้ชาย อีกทั้งงานวิจัยของพัชนี สมกำลัง, วิสัย คะตา และนุชรัตน์ มังคละศิริ (2558) พบว่า โน้ตค้นเรื่องสามี หรือผู้ชาย มักเจ้าชู้ หลอกลวง ลุ่มหลงในเพศรส บ่งชี้ถึงความเจ้าชู้ หรือลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ส่วนใหญ่ในสังคมไทยก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวนำไปสู่ความล้มเหลวของชีวิตครอบครัว

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมเจ้าชู้ ได้แก่ (1) ด้านความหวั่นไหว (2) ด้านความโสด (3) ด้านการบอกรัก (4) ด้านอัยยาศัยดี และ (5) ด้านการจีบ สำหรับอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ ได้แก่ (1) ด้านการเอาใจใส่และดูแลอย่างดี (2) ด้านการกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ และ (3) ด้านการตีตัวออกห่าง สามารถเขียนเป็นกรอบการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลที่ไม่ซับซ้อน และการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลที่ละเอียด (Makmee, 2016)

การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาหนึ่ง ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 1/2563 จำนวน 406 คน แต่งานวิจัยครั้งนี้มีนักศึกษายินดีให้ข้อมูลเป็นกลุ่มตัวอย่างได้เพียง จำนวน 26 คน เท่านั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมความเจ้าชู้เพื่อมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

2.2 จัดทำแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (1) เพศ (2) ช่วงชั้นปี (3) จำนวนแฟน/คนรัก จนถึงปัจจุบัน (4) สถานภาพการสมรส (5) รายได้ต่อเดือน (6) แบบอย่างในครอบครัว (ปู่ย่า, ตายาย, พ่อแม่, ญาติพี่น้อง ฯลฯ) เป็นคำถามให้เลือกตอบ ตอนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมความเจ้าชู้ ได้แก่ (1) ด้านความห้วนไหว (2) ด้านความโสด (3) ด้านการบอกรัก (4) ด้านอหิยาศัยดี (5) ด้านการจีบ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ และมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับเกี่ยวกับพฤติกรรมความเจ้าชู้ (Boonmak et al., 2017) และตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ ได้แก่ (1) ด้านความห้วนไหว (2) ด้านความโสด (3) ด้านการบอกรัก (4) ด้านอหิยาศัยดี (5) ด้านการจีบ เป็นคำถามปลายเปิด

2.3 ตรวจสอบเนื้อหา ภาษา และปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) ได้ค่าความตรงเท่ากับ 0.80 นำแบบสอบถามปรับปรุงและตรวจสอบอีกครั้ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุญาตหนังสือราชการเพื่อเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง และส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษา ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 1/2563 ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งโดยตรงผ่านช่องทาง https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScip_bg_PwtqIV_LCF-e5_Xa0vTCuvLu2BqllWirWWoGsBXSQ/viewform ได้เก็บรวบรวมข้อมูลคืนหลังจากผ่านไปแล้ว 1 เดือน มีนักศึกษาตอบกลับและยินดีให้ข้อมูลเพียง จำนวน 26 คน เท่านั้น จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ (1) เพศ (2) ช่วงชั้นปี (3) จำนวนแฟน/คนรัก จนถึงปัจจุบัน (4) สถานภาพการสมรส (5) รายได้ต่อเดือน (6) แบบอย่างในครอบครัว (ปู่ย่า, ตายาย, พ่อแม่, ญาติพี่น้อง ฯลฯ) จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ทำการวิเคราะห์จำนวน และร้อยละ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอโดยใช้ตารางประกอบคำอธิบาย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความเจ้าชู้ ได้แก่ (1) ด้านความห้วนไหว (2) ด้านความโสด (3) ด้านการบอกรัก (4) ด้านอหิยาศัยดี (5) ด้านการจีบ จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอโดยใช้ตารางประกอบคำอธิบาย

การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน รายละเอียดดังนี้

2.1 กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชาย จำนวน 2 คน นักศึกษาหญิง จำนวน 2 คน และนักศึกษาเพศทางเลือก จำนวน 2 คน เลือกเจาะจงนักศึกษาที่มีแฟน/คนรักมากกว่า 5 คน นับย้อนหลัง 5 ปี จนถึงปัจจุบัน และยินดีให้ข้อมูล รวมทั้งสิ้น จำนวน 6 คน

2.2 กลุ่มผู้ปกครอง ได้แก่ ตัวแทนพ่อของนักศึกษา จำนวน 1 คน และตัวแทนแม่ของนักศึกษา จำนวน 1 คน เลือกเจาะจงผู้ปกครองของนักศึกษาที่มีแฟน/คนรักมากกว่า 5 คน และยินดีให้ข้อมูล รวมทั้งสิ้นจำนวน 2 คน

2.3 กลุ่มอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 1 คน และอาจารย์ที่ดูแลด้านกิจกรรม/ความประพฤติของนักศึกษา จำนวน 1 คน เลือกเจาะจงอาจารย์ที่ดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา รวมทั้งสิ้นจำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ รายละเอียดขั้นตอน ดังนี้

2.1 การศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษาเพื่อมาสร้างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ (1) ด้านการเอาใจใส่และดูแลอย่างดี (2) ด้านการกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ (3) ด้านการตีตัวออกห่าง

2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่สร้างไว้ จำนวน 5 คน ปรับปรุงเครื่องมือและทดลองเก็บข้อมูล จากนั้นปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมเพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่อไป

2.2 แบบบันทึกการสังเกต ใช้แบบบันทึกการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมกับกลุ่มนักศึกษา เช่น ด้านการเอาใจใส่และดูแลอย่างดี โดยผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอกไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยจะติดต่อเป็นการส่วนตัวกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคนก่อนเพื่ออธิบายถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อขอความร่วมมือ และการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะสัมภาษณ์

3.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลฯ และนำหนังสือขออนุญาตไปรวบรวมข้อมูลไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มอาจารย์

3.3 ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตนเอง ในช่วงวันเสาร์อาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุด เวลา 17.00-18.00 โดยใช้ที่พักของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และหากประเด็นใดที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ประสงค์ให้ข้อมูลก็จะไม่บันทึกตามความประสงค์

3.4 ทำการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในระหว่างการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญข้อมูล โดยเฝ้าสังเกตอยู่วงนอกไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับอัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษา ได้แก่ (1) ด้านการเอาใจใส่และดูแลอย่างดี (2) ด้านการกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ (3) ด้านการตีตัวออกห่าง โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มนักศึกษา กลุ่มผู้ปกครอง และกลุ่มอาจารย์ จำนวน 10 คน เพื่อนำสาระสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ สรุปประเด็นปัจจัยที่สำคัญ ๆ แล้วนำเสนอโดยการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 มีจำนวนแฟน/คนรัก จนถึงปัจจุบัน 3 คนหรือน้อยกว่า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีสถานภาพโสด 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 ไม่มีรายได้ต่อเดือน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 73.08 และมีแบบอย่างในครอบครัว (ปู่ย่า, ตายาย, พ่อแม่, ญาติพี่น้อง ฯลฯ) ไม่มีความเจ้าชู้ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 88.46

2. พฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยรวมทุกด้าน

โดยรวมทุกด้าน	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความห้วนไหว	3.41	1.30	ปานกลาง
ด้านการบอกรัก	3.40	1.38	ปานกลาง
ด้านการจีบ	3.19	1.31	ปานกลาง
ด้านอหฺรยาศยตี	3.14	1.47	ปานกลาง
ด้านความโสด	3.01	1.31	ปานกลาง
รวม	3.18	1.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความห้วนไหว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.30) รองลงมา คือ ด้านการบอกรัก อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.38) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความโสด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 1.31)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้านความห้วนไหว

ด้านความห้วนไหว	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โลกนี้เต็มไปด้วยสาวสวย (หนุ่มหล่อ) จึงห้ามใจได้ยาก	3.62	1.32	มาก
มีความอ่อนไหวตะลึงพรึงเพริดไปกับสาวสวย (หนุ่มหล่อ)	3.46	1.17	ปานกลาง

ด้านความหวั่นไหว	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
หัวใจหายไประหว่างกับสาวสวย (หนุ่มหล่อ) จะต้องรีบตามไป ทำความรู้จักทันที	3.15	1.52	ปานกลาง
รวม	3.41	1.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ด้านความหวั่นไหวอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 1.30) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โลกนี้เต็มไปด้วยสาวสวย (หนุ่มหล่อ) จึงห้ามใจได้ยาก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 1.32) รองลงมา คือ มีความอ่อนไหวต่อสิ่งพริ้งเพริดไปกับสาวสวย (หนุ่มหล่อ) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.17) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หัวใจหายไประหว่างกับสาวสวย (หนุ่มหล่อ) จะต้องรีบตามไปทำความรู้จักทันที อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 1.52)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้านความโสด

ด้านความโสด	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
บอกกับสาวสวย (หนุ่มหล่อ) คนใหม่่ว่าโสดเสมอ	3.08	1.40	ปานกลาง
ชอบจีบสาวสวย (หนุ่มหล่อ) แม้มีแฟน/คนรักอยู่แล้ว	3.00	1.29	ปานกลาง
แข่งจีบสาวสวย (หนุ่มหล่อ) เพื่อเพิ่มสีสันให้กับชีวิต	2.96	1.28	ปานกลาง
รวม	3.01	1.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ด้านความโสดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 1.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บอกกับสาวสวย (หนุ่มหล่อ) คนใหม่่ว่าโสดเสมอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 1.40) รองลงมา คือ ชอบจีบสาวสวย (หนุ่มหล่อ) แม้มีแฟน/คนรักอยู่แล้ว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 1.29) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ แข่งจีบสาวสวย (หนุ่มหล่อ) เพื่อเพิ่มสีสันให้กับชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 1.31)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้านการบอกรัก

ด้านการบอกรัก	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
คำว่ารักเป็นคำที่พูดได้ง่าย ๆ ทุกที่ทุกเวลา	3.57	1.36	มาก
บอกรักกับทุกคนที่ถูกต้อง	3.46	1.33	ปานกลาง
บอกรักจนเคยชิน และติดปาก	3.19	1.54	ปานกลาง
รวม	3.40	1.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ด้านการบอกรักอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 1.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คำว่ารักเป็นคำที่พูดได้ง่าย ๆ ทุกที่ทุกเวลาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 1.36) รองลงมา คือ บอกรักกับทุกคนที่ถูกต้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 1.33) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือบอกรักจนเคยชิน และติดปากอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.54)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้านอัยยาศัยดี

ด้านอัยยาศัยดี	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มีมนุษยสัมพันธ์ และวาทศิลป์จนทำให้สาวสวย (หนุ่มหล่อ) เคลิ้มได้	3.38	1.44	ปานกลาง
คารมเป็นต่อ รูปหล่อ (สวย) เป็นรอง	3.04	1.42	ปานกลาง
ชอบสังสรรค์ ปาร์ตี้ และอาสาไปรับไปส่งสาวสวย (หนุ่มหล่อ) ถึงบ้านเสมอ	3.00	1.62	ปานกลาง
รวม	3.14	1.47	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ด้านอัยยาศัยดีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 1.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีมนุษยสัมพันธ์ และวาทศิลป์จนทำให้สาวสวย (หนุ่มหล่อ) เคลิ้มได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.44) รองลงมา คือ คารมเป็นต่อรูปหล่อ (สวย) เป็นรอง อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 1.42) และด้าน

ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ชอบสังสรรค์ ปาร์ตี้ และอาสาไปรับไปส่งสาวสวย (หนุ่มหล่อ) ถึงบ้านเสมออยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 1.62)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ด้านการจีบ

ด้านการจีบ	ระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การจีบให้ได้มาก ๆ เป็นการลงทุนที่มีแต่ได้กับได้	3.15	1.54	ปานกลาง
การมีมารัก คือ เอกลักษณ์ของคนมีเสน่ห์	2.89	1.33	ปานกลาง
เมื่อจีบได้จะสร้างความมั่นใจ และภูมิใจให้กับตัวเอง	2.88	1.30	ปานกลาง
รวม	3.19	1.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีระดับพฤติกรรมความเจ้าชู้ด้านการจีบอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 1.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจีบให้ได้มาก ๆ เป็นการลงทุนที่มีแต่ได้กับได้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.30) รองลงมา คือ การมีมารัก คือ เอกลักษณ์ของคนมีเสน่ห์อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$, S.D. = 1.33) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เมื่อจีบได้จะสร้างความมั่นใจ และภูมิใจให้กับตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 1.30)

2. อัตลักษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 การเอาใจใส่เราและดูแลอย่างดี พบว่า เมื่อพบเจอคนคนสวยคนหล่อ (หน้าตาดี) ก็จะเข้าไปทักทาย หรือจีบโดยทันที ภายใต้อคติที่เชื่อว่า “จีบไปก่อน” ส่วนจะจีบติดหรือไม่ ก็ค่อยว่ากันต่อไป โดยการพยายามทำดี ดูแลเอาใจใส่ และให้ความสนใจในทุก ๆ เรื่อง เพื่อให้ “ตกหลุมรัก” ให้มีความรู้สึกพิเศษ และคิดถึงกัน และในลักษณะ “จะคุยกับใครก็ได้” หากยังอยู่สถานะโสดแม้บางครั้งจะมีคนรักอยู่แล้วก็ตาม เพราะคนเจ้าชู้ไม่จำเป็นจะต้อง “มีคนรักคนเดียว” แต่มักจะเปลี่ยนคนรักไปเรื่อย ๆ หรือมีคนรักมากกว่า 1 คน ในเวลาเดียวกัน ดังคำสัมภาษณ์ ดังนี้

“เลือกจีบคนสวย หน้าตาดี คนยิ้มหวาน ความสวยทำให้ใจหวั่นไหว”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

“จะคุยกับใครก็ได้ จีบไปก่อนติดไม่ติดค่อยว่ากัน พุดหยอกไปทั่ว”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 26 เมษายน 2563)

“จีบหลาย ๆ คน ดูแลเป็นอย่างดี ให้เขารัก ค่อยสลั้ววันเวลาไปพบเจอกัน”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 26 เมษายน 2563)

2.2 การกระทำที่เกินเลย หรือการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า เมื่อได้รับการดูแล เอาใจใส่ เป็นอย่างดีจากเพศตรงข้าม ทำให้รู้สึก “ตกหลุมรัก” หรือรู้สึกพิเศษ ทำให้มีโอกาสพลาดพลั้งเปลื้องเนื้อเปลื้องตัว

หรือ “การมีเพศสัมพันธ์” แม้กระทั่งบางครั้ง “บอกรักทั้ง ๆ ที่ไม่ได้รัก” เพียงเพื่อความสุขทางเพศแบบครั้งคราว หรือ “ได้หมดถ้าสดชื่น” ซ้ำร้ายยังหลายคนมีเพศสัมพันธ์แบบสลับคู่ แลกเปลี่ยนคู่นอน หรือในลักษณะ “เปลี่ยนรสชาติ” ของการเสพสุขทางเพศ ดังคำสัมภาษณ์ ดังนี้

“บอกรักทั้ง ๆ ที่ไม่ได้รัก เพราะได้หมดถ้าสดชื่น เน้น Yed (มีเพศสัมพันธ์)”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

“มีเพศสัมพันธ์แบบแลกคู่ แต่ละคนเอาไม่เหมือนกัน (ลีลาการร่วมเพศ) ได้เปลี่ยนรสชาติบ้าง”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

ผลที่ตามมา คือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือตั้งท้องโดยไม่พร้อม และสุดท้ายต้องไปจบที่การทำแท้ง แต่บางคนก็ยอมรับชะตากรรมโดยการไม่ทำแท้ง แต่ส่งมอบภาระจากความผิดพลาด หรือ “ลูก” ให้ปู่ย่าตายายรับเลี้ยงต่อไป ดังคำสัมภาษณ์ ดังนี้

“นักศึกษาชายมาบอกว่า เขาเอาผู้หญิงหลายคน (มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน) แต่พลาดทำผู้หญิงท้อง ทำไงคืออาจารย์ ผมไม่อยากเลี้ยงเด็ก”

(อาจารย์คนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

“มันท้อง (นักศึกษา) และบอกว่า ผัวมันไม่เอาเด็ก ให้ไปเอาเด็กออก แต่ก็ไม่อยอมบอกว่า ผัวมันคนไหน เลยจำใจเลี้ยงหลานเพื่อให้มัน (นักศึกษา) ไปเรียนให้จบ”

(ผู้ปกครองคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

2.3 การตีตัวออกห่าง พบว่า คนเจ้าชู้เมื่อได้ในสิ่งที่ต้องการ หรือก็คือ “การเสพสุขทางเพศ” ก็มักมาพร้อมกับความไม่รับผิดชอบ เปลี่ยนจากคนดี คนที่เอาใจใส่ แปรเปลี่ยนเป็นคนที่ชอบอ้างคำว่า “ไม่มีเวลา” ถึงขั้นชวนทะเลาะ บางคนถึงหัวงมมากขึ้น และสุดท้ายนำไปสู่การเลิกรักกัน และภายในระยะเวลาที่ไม่นานนักก็จะมีคนรักใหม่ในลักษณะ “คนใหม่แทนที่คนเก่า” อยู่เรื่อยไป ดังคำสัมภาษณ์ ดังนี้

“มันได้ แล้วมันก็ทิ้ง ไปหาคนใหม่ ซาดเจ็บใจ”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

“หาใหม่หล่าว เอาที่ Yed หรอยหว่าเดิม (หาคนใหม่ที่ลีลาทางเพศเก่งกว่าคนเก่า)”

(นักศึกษาคนหนึ่ง, สัมภาษณ์เมื่อ 25 เมษายน 2563)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. พฤติกรรมความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมความเจ้าชู้ โดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.31) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ และวรวิวัฒน์ เทียนศรี (2560) พบว่า ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.47) บ่งชี้ให้เห็นว่า แม้นักศึกษาจะมีความเจ้าชู้ หรือความหวั่นไหวกับสิ่งสวยงาม บอกรักตัวเองโสดเสมอ แม้มี่คนรักอยู่แล้ว และเป็นคนชอบสังสรรค์ (วรวิทย์ เต็มวุฒิกิจการ, 2556) แต่ความเจ้าชู้ของนักศึกษา มักถูกมองเป็นแค่ “คนซี้เหงา” ที่เรียกร้องความสนใจและแสดงอาการรักในลักษณะสร้างตนเองให้เป็น “คนอัยยาศัย

ดี” หรือคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี ซึ่งเป็นข้ออ่อนแอเพื่อกลบเกลื่อนอาการของความเหงาเท่านั้น (กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต สถาบันราชานุกูล, 2559; JR-BizHook, 2562)

2. อັตลัษณ์ความเจ้าชู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พบว่า เมื่อพบเจอคนหน้าตาดี จะบอกว่าตนเองโสด และจีบโดยทันที ดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีเพื่อให้มีความรู้สึกพิเศษในลักษณะ “ทุ่มเท” แม้บางครั้งจะมีคนรักอยู่แล้วก็ตาม หรือมีคนรักมากกว่า 1 คน ในเวลาเดียวกัน และเมื่อได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากเพศตรงข้าม ทำให้รู้สึกตกหลุมรัก และมีโอกาสพลาดพลั้งจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กันในลักษณะ “ทุ่มเท” แบบครั้งคราวเพื่อเปลี่ยนรสชาติ และเมื่อได้ในสิ่งที่ต้องการ หรือก็คือ การเสพสุขทางเพศ จากนั้นจะมาพร้อมกับความไม่รับผิดชอบ หรือทำแท้ง นิสัยเปลี่ยน และเลิกรักกันในลักษณะ “ทอดทิ้ง” จนถึงขั้นมีคนใหม่มาแทนที่คนเก่าภายในระยะเวลาไม่นาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของภาชิต สุวรรณดี (2553) พบว่า คนเจ้าชู้มักจะเอาใจใส่และดูแลอย่างดี รู้สึกพิเศษ ผูกพันกัน คิดถึงกัน จนถึงขั้นการกระทำที่เกินเลย การมีเพศสัมพันธ์ เมื่อได้ตั้งใจต้องการแล้ว ก็ทำการตีตัวออกห่าง เกิดเป็นปมปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย ซึ่งผู้เขียนสามารถบ่งชี้ข้อค้นพบได้ในลักษณะ “ทุ่มเท ทุ่มเท (ทำแท้ง) และทอดทิ้ง” อันเป็นค่านิยมในปัจจุบัน และก่อเกิดเป็นปัญหาครอบครัว หรือปัญหาทางสังคมในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ด้านความหวั่นไหวมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แต่อยู่ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะในประเด็นห้ามใจได้ยากถึงสาวสวย (หนุ่มหล่อ) แต่หากเป็นคนที่มีคนรัก/ครอบครัวอยู่แล้ว ก็ควรยับยั้งชั่งใจให้มากขึ้น หันมานึกถึงใจเขาใจเรา และควรมองว่าความเจ้าชู้ คือ ค่านิยมที่ขัดต่อศีลธรรม

2. สถาบันทางสังคม เช่น ครอบครัว ศาสนา ฯลฯ ที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี/อธิบายถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความเจ้าชู้

3. หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียน มหาวิทยาลัย ฯลฯ ควรให้ความรู้ความเข้าใจถึงพฤติกรรมที่ขัดต่อศีลธรรมนี้กับเด็ก เยาวชน หรือนักศึกษาได้รับทราบ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการบรรเทาพฤติกรรมความเจ้าชู้โดยใช้หลักธรรมทางศาสนาเพื่อให้เกิดกระบวนการตระหนักรู้ถึงผลกระทบของความเจ้าชู้

2. ควรเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้เกิดการรักนวลสงวนตัว ทั้งเพศชาย เพศหญิง และเพศทางเลือก อันเป็นค่านิยมที่ช่วยแก้ปัญหาในสังคมปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต สถาบันราชานุกูล. (2559). *รายงานประจำปีงบประมาณ 2559*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กฤษณ์ คำนนท์. (2563). *หนังสือ* : การใช้รหัสในการสร้างตัวละครเอกของหนังสือ จากกลุ่มอนุรักษ์ป่าดงภูดิน-ดงภูแดง อำเภอราษีไศล จังหวัดศรีสะเกษ. *พัฒนวารสาร*, 7(2), 53-61.

- กิตติศักดิ์ เจริญสิทธิประเสริฐ และ วรวิวัฒน์ เทียนศรี. (2560). ความกลัวเมียของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในประเทศไทย. *วารสารการบริหารปกครอง*, 6(1), 246-264.
- พระอธิการสนอง ปภสฺสโร, พระมหาดาวสยาม วชิรปญโญ และ สุวิน ทองปี่น. (2558). การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมในการครองเรือนของหญิงไทยพุทธที่แต่งงานกับชาวต่างชาติในเขตอำเภอทุ่งเขาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 2(2), 39-51.
- พัชนี สมกำลัง, วิสัย คตะตา และ นุชรัตน์ มังคละศิริ. (2558). มโนทัศน์สามีภรรยาภาพสะท้อนจากวรรณคดี พระอภัยมณี : บทวิพากษ์เพื่อการดูแล ครอบครัวไทย. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 21(3), 267-294.
- พัชลินิจ จินนุ่น. (2561). “หญิงแสร้ง หญิงมาย ชายร้ายครู”: มโนทัศน์ว่าด้วยลักษณะหญิงชายที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมภาคใต้ และความคิดร่วมกับคนในสังคมไทย. *วารสารอินทนิลทักษิณสาร*, 13(2), 9-36.
- ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์. (2559). ทักษะของชาวไทยพวนในวรรณกรรมนิทาน : มุมมองที่มีต่อกลุ่มของตนเองและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 29(1), 110-126.
- ภาชิต สุวรรณคดี. (2553). *ก๊ก ปรากฏการณ์ที่ทำลายหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา*. ค้นคืนจาก <http://www.familynetwork.or.th/content/ก๊ก-ปรากฏการณ์ที่ทำลายหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนา>.
- ท่อมเท ทิมแทง ทำแท้ง ทอดทิ้ง. (2556). ค้นคืนจาก http://chermarthonng.blogspot.com/2013/01/blog-post_276.html
- วรวิทย์ เต็มวุฒิการ. (2556). 5 กลยุทธ์...หยุดความเจ้าชู้!. *Secret*, 6(121), 84-85.
- สุวรรณธรรดา. (2562). ภาพลักษณ์วิญญานอาฆาตในวรรณกรรมเรื่องคิบัติชูโนะกะมะ: เปรียบเทียบกับกรณีของโรเกกุกุโจในแก่นจิโมะโนะงะตะริ. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 9(1), 69-88.
- Boonmak, S., et al. (2017). *Research Methodology in Social Sciences*. Songkhla : Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University.
- JR-BizHook. (2562). ความเจ้าชู้ของคนเราจะหยุดตอนไหน...?. ค้นคืนจาก <https://www.blockdit.com/posts/5d70b78a0863604d5206df92>.
- Kate Fox Social Issues Research. (n.d.) *Centre SIRC Guide to Flirting what social science can tell you about flirting and how to do it*. Blandford : Social Issues Research.
- Makmee, P. (2016). Research Design for Mixed Method Research. *Journal of the Association of Researchers*, 21(2), 19-31.
- Psychology Today. (2021). *Flirting*. Retrieved from : <https://www.psychologytoday.com/intl/basics/flirting>.
- Short Recap. (2562). *ล้างความเป็นมาของวาทกรรม“ผู้ชายเจ้าชู้ ผู้หญิงชอบคนรวย”*. ค้นคืนจาก <https://shortrecap.co/thinking/ล้างความเป็นมาของวาทกรรม/>.
- Waldman, A. (2007). *Field Guide to the Casanova: The Lady-killer Files, Are players socially skilled hedonists, or self-destructive psychopaths?*. Retrieved from <https://www.psychologytoday.com/intl/articles/200711/field-guide-the-casanova-the-lady-killer-files>